श्रीः ।

श्रीमद्भागवतदशमस्कन्धान्तर्गत

गोपीगीत.

मराठी व गुजराती भाषेंतील

श्लोकबद्ध टीकेसहित.

हें

मुंबई येथें

यदुवंशी भाटियाज्ञातीय

गोवर्धनदास लक्ष्मीदास,

प्राचीन ग्रंथप्रकाशक.

यांनीं

"निर्णयसागर" छापखान्यांत छापून प्रसिद्ध केलें.

शके १८११—संवत् १९४६.

किंमत (२) आणे.

॥ श्रीः ॥

॥ अथ श्रीगोपीगीतप्रारंभः ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

जयति तेऽधिकं जन्मना व्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि ॥
दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ १ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

प्रगटलासि तूं नंदगोकुळीं, ह्मणुनि इंदिरावास ये स्थळीं ॥
सकळही सुखी या व्रजीं हरी, विरहदुःखिता गोपसुंदरी ॥ १ ॥
प्रगट होइं तूं विश्वभूषणा, प्रियतमा त्वरें दावि आपणा ॥
हुडकिती तुतें गोपकामिनी, तुजवरी हरी प्राण ठेवुनी ॥ २ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

શ્રીજી જન્મથી શ્રી દિશે અહીં, ચપલ તે છતે સ્થીર રે રહી ॥
વ્રજ બધૂં બહૂ પામતૂં જય, નહિંજ કોઇને કોઇનૂં ભય ॥ ૧ ॥
ગમત આ વ્રજે ભારિ દીસતી, તમવડે હમે સંધિ જીવતી ॥
તમવિષે ધર્યા પ્રાણુ છે અમે, છલ કરી ગયા કેમ રે તમે ॥ ૨ ॥
દશદિશા હમે ઢૂંઢિયે છિયે, મુખડું દાસિયો કેમ જીવિયે ॥
કરિ કૃપા ક્ષમા દેવ દીનના, દરશ દ્યો તમે લાલ નંદના ॥ ૩ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

शरदुदाशये साधुजातसत्सरसिजोदरश्रीमुषा दृशा ॥
सुरतनाथ तेऽशुल्कदासिका वरद निघ्नतो नेह किं वधः ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

कमळगर्भिंची श्री जशी हरी, करि कृपा तया दृष्टिनें हरी ॥
सुरतनाथ तूं भोगदायका, दासि गोपिका तूझिया फुका ॥ ३ ॥
विरह देउनी आस लावुनी, सकळही अडामाजि घालुनि ॥
तदुपरी हरी दोर कापणें, तरि मृतासही काय मारणें ॥ ४ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

શરદસ્વચ્છ એવાં સરોવરે, કમલગર્ભશ્રીનેન જે હરે ॥
વધ થઈ ચુકયો તેથિ છે ખરે, વધ વિયોગ તે શો હવે કરે ॥ ૪ ॥
સુવર આપવે છો જી લાયક, સુરતનાથ છો મુક્તિ દાયક ॥
વગર મૂલની દાસિયો હમે, દરશ જાચિયે ધો હરી તમે ॥ ૫ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

विषजलाप्ययाद्व्यालराक्षसाद्वर्षमारुताद्वैद्युतानलात् ॥
वृषमयात्मजाद्विश्वतो भयादृषभ ते वयं रक्षिता मुहुः ॥ ३ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

विगतदर्प तो सर्प काळिया, करुनि रक्षिलें गोकुळासि या ॥
विषजलांचिया नासुनी भया, विरहसागरीं घातलें प्रिया ॥ ५ ॥

कूं ह्मणे त्या अघासुरा, अजगरासि कारुण्यसागरा ॥
रक्षिलें त्या तुला हरी, व्रजवधूवरी कोप कां तरी ॥ ६ ॥

.मेघही वर्षतां वरी, गिरि धरोनियां रक्षिल्या हरी ॥
य तो स्वयें त्यावरी करी, कठिण चित्त हें आजि कां परी ॥७॥

*उनि अग्नि तूं ज्यांसि रक्षिसी, विरह अग्निनें आजि जाळिसी ॥
हरुनि सर्वही आमुचीं भयें, विरहसंकटीं घालिसी स्वयें ॥ ८ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

સર્પરૂપ તે જોઈ રાક્ષસ, બળદરૂપ તે જોઈ રાક્ષસ ॥
મયતનૂજ તે જોઈ રાક્ષસ, મસળિ મેળવ્યા છે જસો મસ ॥ ૬ ॥

અસુર દુષ્ટથી ઊરિ નીરથી, પવન વીજને વૃષ્ટિકોપથી ॥
અમ તણાં ઘણાં રક્ષણો કર્યાં, સહુ અસહ્ય જે કષ્ટ તે હર્યાં ॥ ૭ ॥

રતિપતિ પ્રભુ પ્રાણવલ્લભ, દરશ આ સમે કેમ દુર્લભ ॥
ત્રફડીયે છિયે વિરહતાપથી, ટટલિએ જઈ છેક આપથી ॥ ૮ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

न खलु गोपिकानन्दनो भवानखिलदेहिनामन्तरात्मदृक् ॥
विखनसार्थितो विश्वगुप्तये सख उदेयिवान्सात्वतां कुले ॥ ४ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

नव्हसि गोपिकापुत्र निश्चयें, सकळ अंतरीं साक्षि तूं स्वयें ॥
यदुकुळीं विधिप्रार्थनामिसें, भुवन तारिसी ह्या कथारसें ॥ ९ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

સુત છતે નથી ગોપિના તમે, કિધું જ નક્કિ યે કયારનૂં અમે
જગતજીવના સાક્ષિભૂતરે, જગતજીવના જીવ ઘો હરે ॥ ૯
ભૂમિભાર તે ઉતરવા બહુ, ભગતજંનને તારવા સહુ ॥
વિનતિ સાંભળી બ્રહ્મદેવની, યદુકુલે લિધો જન્મ ઓ ધણી ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

विरचिताभयं वृष्णिधुर्य ते चरणमीयुषां संसृतेर्भयात् ॥
करसरोरुहं कान्त कामदं शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥ ५ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

ह्मणुनियां तुतें प्रार्थितों हरी, सफळ आमुची कामना करी ॥
प्रगट शीघ्र तूं होउनी प्रिया, अभय देउनी छेदिजे भया ॥ १० ॥
भवभयासही दूर जो करी, निवति लागतां गोपसुंदरी ॥
अभयहस्त तो आमुचे शिरीं, करुनियां कृपा ठेविं गा हरी ॥ ११ ॥
प्रगटतां रमा क्षीरसागरीं, धरिसि तूं तिचा हस्त ज्या करीं ॥
अभयहस्त तो मस्तकावरी, निवविं ठेवुनी गोपसुंदरी ॥ १२ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

ભવ ભયેં થિ જે શરણુ આવતો, તવ કૃપાવડે અભય પાવતો ॥
કરિ દયા મુકો એજ કામના, વરદ હસ્ત જે કાંત ગોપિના ॥૧૧॥
ગ્રહણુ લક્ષ્મિનું પ્રેમથી ભરયું, કમલદિવ્ય જે હસ્તથી કરયું ॥
અભય હસ્ત તે મસ્તકે ભલો, મુકિ સમાવિ ઘો લાગતો પુલો ॥૧૨॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

नार्तिहन्वीरयोषितां निजजनस्मयध्वंसनस्मित ॥
सखे भवत्किंकरीः स्म नो जलरुहाननं चारु दर्शय ॥ ६ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

व्रजजनाचिया दुःखनाशका, वदन दावि कां गोपनायका ॥
चटकि आपुल्या ज्या तयांवरी, हृदयिं एवढा कोप कां हरी ॥१३॥
सहज दाउनी भाव हांससी, तरि तुं आमुचे गर्व नाससी ॥
नख न लावितां छेदणें जया, हरि कुऱ्हाडि कां हाणणें तया ॥१४॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

સ્વજનગર્વનો નાશ તો કરે, હસતું એહવૂં છે સખે ખરે ॥
વ્રજજનોતણી પીડને હરો, મુખ ન કિંકરી સામું કાં કરો ॥ ૧૩ ॥
કયમ નથી તમે પ્રેમ આણુતા, અબલ નારિનાં દુઃખ જાણુતા ॥
કમલમૂખડું વીર દાખવો, સુરતસુર્તથી માત્ર ચાખવો ॥ ૧૪ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

प्रणतदेहिनां पापकर्शनं तृणचरानुगं श्रीनिकेतनम् ॥
फणिफणार्पितं ते पदाम्बुजं कृणु कुचेषु नः कृन्धि हृच्छयम्॥७॥

टीका (श्लोक) मराठी.

अशुभ शीघ्र जो वंदनें हरी, कमळजा वसे ज्यांत सुंदरी ॥
तृणचरांसवें हिंडतो वनीं, चरण ठेविं तूं आमुचे स्तनीं ॥ १९ ॥

निजसुखामृता लुब्ध होउनी, भ्रमरि ज्यामध्यें सिंधुनंदिनी ।
पद्मसरोज ते या कुचांवरी, करुनियां दया ठेविं गा हरी ॥
रगडुनी फणा काळिया फणी, दवडिला खळांचा शिरोमणी ।
मदन दुष्ट हा आमुचे उरीं, पदतळें तसा मर्दि गा हरी ॥ १७
हरुनि दर्प कंदर्पहा हरी, दवडिं काळियाचे परी अरी ॥
रविसुताह्रदीं काळिया जसा, ह्रदयिं आमुच्या कामही तसा ॥ १८ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

નમન ભાવથી પ્રાણિ જે કરે, સકલ તેમનાં પાપ જે હરે ॥
વળિ સુશોભિતૂં ધેનુની પુઠે, ચરણ ચાલતૂં સર્વને ત્રુઠે ॥ ૧૫ ॥
સર્પફેણઉપેર જે રમ્યું, ચરણ ચારૂ તે તો બહૂ ગમ્યું ॥
સ્તનવિષે પ્રભૂ તે તમે ધરો, દુખદ કામને શાંત રે કરો ॥ ૧૬ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

मधुरया गिरा वल्गुवाक्यया बुधमनोज्ञया पुष्करेक्षण ॥
विधिकरीरिमा वीर मुह्यतीरधरसीधुनाऽऽप्याययस्व नः ॥ ८ ।

टीका (श्लोक) मराठी.

मधुरवैखरी बोल आमुसीं, निगमरूप जें संतमानसीं ॥
विरहमूर्च्छिता या स्वकिंकरी, स्वाधरामृतें जीववीं हरी ॥ १९ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

સમજુ ને ઘણાં છો મનોહર, મધુરવાણિયે વાકય સુંદર ॥
કમલનેત્ર હે તે ગિરાથકી, અતિ સમોહમાં તો પડી નકી ॥ ૧૭ ॥

એવિ જે દાસિયે હમેં, તૃપ્ત તેહને રે કરે તમે ॥
ાનથી જે વળી હરે, અમૃતગુણુને સેજમાં કરે ॥ ૧૮ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

कथामृतं तप्तजीवनं कविभिरीडितं कल्मषापहम् ॥
ृणमङ्गलं श्रीमदाततं भुवि गृणन्ति ते भूरिदा जनाः ॥ ९ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

तुझि कथासुधा तापल्या जना, निववि अंतरीं विश्वजीवना ॥
अमृत निंदिती स्वर्गिंचे मुनी, तव कथामृता वंदिती जनीं ॥ २० ॥
अमृत मातवी स्वर्गिंचें हरी, तुझि कथासुधा बंध संहरी ॥
अमृत जे पिती त्यांचिये शिरीं, चरण ठेउनी ते कथा वरी ॥ २१ ॥
अमृत गोड हें जों जिभेवरी, तुझि कथासुधा गोड हे हरी ॥
श्रवणिं आननीं बाह्य अंतरीं, मधुर सर्वथा जे परोपरी ॥ २२ ॥
कनक आणि तें गुंज जोखणें, तुझि कथासुधा तुल्य लेखणें ॥
सुलभ जे सदा सर्वही स्थळीं, अमृत तुच्छ तें देवताकुळीं ॥ २३ ॥
त्रिभुवनेश तूं त्या तुला जसी, करिति तुल्यता ऊर्णनाभिसीं ॥
अमृतसाम्यही श्रीकथामृता, वदति तेथ हा भाव तत्त्वता ॥ २४ ॥
वसति लक्ष्मुमी तूझिया उरीं, तसिच मुक्ति हे श्रीकथेवरी ॥
बहु उदार जे ते अशी कथा, श्रवण याचकां देत सर्वथा ॥ २५ ॥
सुजन याचकां अर्पितां धनें, परपदासि ते होति साधनें ॥
हरि कथा तुझी विश्वपावनी, बहु उदार जे वर्णिती जनीं ॥ २६ ॥

विराहि जे जनीं प्राण काढिती, तरि कथामृतें गोपिका जिती ॥
परि हरी तुझ्या संगतीविणें ॥ मरण हें बरें काय हें जिणें ॥

टीका (श्लोक) गुजराती.

स्तुति करी सहु ज्ञानिये घणी, सरस सर्वमां श्रेष्ठ रे भणी ॥
शुभ कथासुधा आपनी हरी, मृतसजीवनी ते खरेखरी ॥ १९ ॥
भवतणे उन्हे तापथी तपे, तरत ते समो थाय आपवे ॥
सुखद शोभती पापने हरे, जीवनमुक्त ते तो खरेखरे ॥ २० ॥
श्रवण घुंटडे शेरडो पडे, फरिथी जीव ना भूमि ये पडे ॥
भय नहीं कदी कोथि को नडे, यशकमान ते रोज रे चडे ॥ २१ ॥
विगत वार जे ते सुधा तणां, जगतमां करे वर्णवो घणां ॥
सुजन ते सुदातार जाणवा, दरश द्यो प्रभु ताप हाणवा ॥ २२ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

प्रहसितं प्रिय प्रेमवीक्षणं विहरणं च ते ध्यानमङ्गलम् ॥
रहसि संविदो या हृदिस्पृशः कुहक नो मनः क्षोभयन्ति हि ॥ १० ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

सुरस हांसणें प्रेम पाहणें, विरहिणीचिदानंदलक्षणें ॥
करिति अंतरीं ध्यान जे मुनी, विसरसी कशा गोपकामिनी ॥ २८ ॥
स्मरविलास एकांतिचे वनीं, बहु रुतोनि जे राहिले मनीं ॥
करिति आमुच्या क्षोभ मानसीं, कपटिया कसा गुप्त मारिसी ॥ २९ ॥

टीका (श्लोक) गुजराती.

हसवुं जोवुं ते प्रेमपूर्वक, वळि विलास ते युक्तिपूर्वक ॥
सुखद थाय ध्याने करी बहु, भुलि गया तमे दासिने सहु ॥ २३ ॥

करे स्पर्श ने रमे, हसति वात संकेतनी गमे ॥
ते हवे भारि रे दमे, कपटि कांत हे नक्कि छो तमे ॥ २४ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

सि यद्व्रजाच्चारयन्पशून्नलिनसुन्दरं नाथ ते पदम् ॥
ालतृणाङ्कुरैः सीदतीति नः कलिलतां मनः कान्त गच्छति ११

टीका (श्लोक) मराठी.

फिरसि गोधनें चारितां वनीं, पद तुझें व्रजीं आठवूं मनीं ॥
दुखवतील कीं त्या तृणांकुरीं, ह्मणुनियां बुडों दुःखसागरीं ॥ ३० ॥

टीका (श्लोक) गुजराती.

व्रजथि जे समे गाय ढोरने, वळि चरावता चालता तमे ॥
कमलपाद ते क्लेश पामता, त्राणुखलां बहु खूब खूचता ॥ २५ ॥
जीवनथी कंई स्थीर बेसतो, सगुण सांभळो स्वामि आज तो ॥
व्रत लिधेलि रे दासियो छिये, मुखडुं जोइने रोज खाइये ॥ २६ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैर्वनरुहाननं बिभ्रदावृतम् ॥
घनरजस्वलं दर्शयन्मुहुर्मनसि नः स्मरं वीर यच्छसि ॥१२ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

दिवस मावळे येसि तूं व्रजा, नयनिं दाविं तूं श्रीमुखांबुजा ॥
कुरळ केश जे भृंग ते जसे, वरि पराग ते धूलि हे दिसे ॥ ३१ ॥

परतसी वनीं दैत्य मारुनी, दिससि थोर तूं वीर लोचनीं ॥
वदनचंद्र सांजेशि दाउनी, मदन सोडिसी आमुच्या मनीं ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

દિન સમાપ્તિયે ચિત્રવેશ છે, ફરફરે મુખે શ્યામકેશ તે ॥
કમલ દીપતું વીંટલાયલું, લલિત ફૂમળું તંતુથી ભલું ॥ ૨૭ ॥
ગિરદ ધૂલ જે ધેનુથી ઉડી, દિપિ રહી મુખે જે ઘણી રૂડી ॥
મુખડું વીર તે નિત્ય દાખવો, મનવિષે તમે કામ જાગવો ॥ ૨૮ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

प्रणतकामदं पद्मजार्चितं धरणिमण्डनं ध्येयमापदि ॥
चरणपङ्कजं शंतमं च ते रमण नस्तनेष्वर्पयाधिहन् ॥ १३ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

पुरवि वंदनें सर्व कामना, चरण तो तुझा नन्दनन्दना ॥
त्वरित ठेवुनी आमुच्या कुचीं, पुरविं ईतुकी आस आमुची ॥ ३३ ॥
सतत पूजिला जो चतुर्मुखें, वसति ज्यामध्यें सर्वही सुखें ॥
धरणिला अलंकार ये वनीं, चरण ठेविं तूं आमुचे स्तनीं ॥ ३४ ॥
सकळ संकटीं ध्याति अंतरीं, स्मरति त्यांचिया आपदा हरी ॥
त्वरित गोपिकांच्या पयोधरीं, चरण आपुला ठेविं तूं हरी ॥ ३५ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

ચરણ સેવતો બ્રહ્મદેવ જે, ભુષણ પૃથ્વિનૂં સુખકાર જે ॥
નમનકાર જે કામના ભરે, વિપત કાલમાં સાહ્ય જે કરે ॥ ૨૯ ॥

મ તે છાતિયે ધરો, મનડું શાંત રે સ્વામિજી કરો ॥
વેદનાં ટાળનાર છો, રમણુ હો તમે કામવીજ છો ॥ ३० ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

तवर्द्धनं शोकनाशनं स्वरितवेणुना सुष्ठु चुंबितम् ॥
ररागविस्मारणं नृणां वितर वीर नस्तेऽधरामृतम् ॥ १४ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

सुरत वाढवी शोक जो हरी, स्वरितवेणुनें चुंबिला हरी ॥
विसरवी जना सर्व गतकथा, त्वरित पाजि या स्वाधरामृता ॥ ३६ ॥
सुरततृप्ति ही जालियावरी, अधर जो तुझा चुंबितां हरी ॥
सुरतवासना होय मागुती, अमृत तेथिंचें दे रमापती ॥ ३७ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

સુરતરંગને વૃદ્ધિ આપતૂં, ચુંબન વાસળી લેતિ સૂરનૂં ॥
અવર સૂખ જે વીસરાવતું, અધરપાન તે વીર છે મિઠું ॥ ३१ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

अटति यद्भवानह्नि काननं त्रुटिर्युगायते त्वामपश्यताम् ॥
कुटिलकुन्तलं श्रीमुखं च ते जड उदीक्षतां पक्ष्मकृद्दृशाम् ॥ १५ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

ढकलुनी युगासारिख्या त्रुटी, दिवस कंठुनी थोरसंकटीं ॥
नयनिं पाहतां श्रीमुखाप्रती, लवति पापण्या त्या न सोसती ॥ ३८ ॥

नयनिं पाहतां तूज माधवा, करिति पापण्या विघ्न जेधवां ॥
करुनि अंगुलीभंग तेधवां, बहुत निंदितों पद्मसंभवा ॥ ३९
न पुरती मुखा पाहतां धणी, करिति पापण्या विघ्न पापिणी ।
कपटिया कसें त्यागिलें वनीं, वरिल कोणपां तूजवांचुनी ॥ ४०

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

દિનપ્રતે જવૂં થાયછે વનેં, ઠુચકી યૂગવત્ જાય હંમને ॥
મુખડું દેખતાં ના ધરાઇયે, તરસ ભૂખને સેજ વારિયે ॥ ૩૨ ॥
કુટિલ કેશથી વીંટલાયલૂં, મુખડું શોભિતૂં શ્રીજીનૂં ભલું ॥
નિરખનારને પાંપણો કરી, વિધિ ઘણોજ છે મૂર્ખ એ હરી ॥૩૩॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

पतिसुतान्वयभ्रातृबान्धवानतिविलङ्घ्य तेऽन्त्यच्युतागताः ॥
गतिविदस्तवोद्गीतमोहिताः कितव योषितः कस्त्यजेन्निशि॥ १६॥

टीका (श्लोक) मराठी.

पतिसुतादि हे बंधु बंधुता, त्यजुनि पातलों तूज अच्युता ॥
मुरलिचे ध्वनीं मोहिलें मनीं, कपटि कोणसा टाकि या वनीं ॥ ४१ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

પતિ સુતો અને ભાઈ બાંધવ, સહુ સગાં કુટુંબી તજી ભવ ॥
કરિ ઉલંઘનો હર્ષનો રવ, સઘળિ આવિયો પાસ માધવ ॥ ૩૪ ॥
ગતિ તમારિ તો સર્વે જાણુતી, મધુરગીતથી મોહ પામતી ॥
અબલ નારિયો એવિનો ખરે, કપટિ ત્યાગ કો રાત્રિયે કરે ॥ ૩૫ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

संविदं हृच्छयोदयं प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् ॥
रःश्रियो वीक्ष्य धाम ते मुहुरतिस्पृहा मुह्यते मनः ॥१७॥

टीका (श्लोक) मराठी.

विध शब्द एकांतिंचे तुझे, श्रवणिं ऐकतां काम ऊपजे ॥
तुजविणें हरी प्राण जातसे, परि कृपालवें वांचलों असे ॥ ४२ ॥
वदन लोचनीं पाहतां हरी, अतिविशाळता देखतां उरीं ॥
उपजती मनीं कामकामना, घडिघडि स्पृहा वाटते मना ॥ ४३ ॥

टीका (શ્લોક) ગુજરાતી.

ઉદય કામનો તો કરે મને, હસિત મૂખડૂં જે બહુ અને ॥
હસતું ગુપ્ત સંકેતનૂં રૂડું, સરસ જોવું તે કારમૂં કુડું ॥ ૩૬ ॥
હૃદયપદ્મ જ્યાં લક્ષ્મિ રેહછે, નિરખવાનિ ઈચ્છાજ થાયછે ॥
મનડું મોહ પામે છ રે બહુ, અવિરતા થકી જોઇયે સહુ ॥ ૩૭ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

व्रजवनौकसां व्यक्तिरङ्ग ते वृजिनहन्त्र्यलं विश्वमङ्गलम् ॥
त्यज मनाक् च नस्त्वत्स्पृहात्मनां स्वजनहृद्रुजां यन्निषूदनम् १८

टीका (श्लोक) मराठी.

भुवनमंगलें मूर्त्ति जे करी, व्रजजनासि ते पावली बरी ॥
त्यजुन गोप या गोपसुंदरी, विनविं दाउनी कामकूसरी ॥ ४४ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

વ્રજ જનોતણાં રે હું નારનાં, દુઃખ મટાડવા સામટાં ઘણાં ॥
દરશ આપનૂં પૂરતૂંજ છે, જગતને બહુ લાભકાર છે ॥ ૩૮ ॥
તમવિષે અધીરાં અમે છિયે, હૃદયરોગથી કેમ જીવિયે ॥
દરદ કાઢ તું ઘોળી આસડ, તમવિના ન કો કાઢશે જડ ॥ ૩૯ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

यत्ते सुजातचरणाम्बुरुहं स्तनेषु भीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ॥ तेनाटवीमटसि तद्व्यथते न किंस्वित्कूर्पादिभिर्भ्रमति धीर्भवदायुषां नः ॥ १९ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

चरण ठेवितां कर्कश स्तनीं, बहु भितों मनीं गोपकामिनी ॥
फिरसि त्या पदीं तूं चहूंकडे, झणिं तयासही रूतती खडे ॥ ४१ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

લેતાં ધિરે રહિજ કર્કશ છાતિયે જો,પાદારવિંદ મૃદુ લાગતિ બીક છે તો ॥
પીડે ન શૂં ચરણને વન કાંકરી રે, આયુષ્ય છો અમતણી ભ્રમતી મતી રે ॥ ૪૦ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रधा ॥
रुरुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ २० ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

ते अशा गोपसुंदरी, करिति गायनें त्या परोपरी ॥
सुस्वरें अश्रु लोचनीं, धरुनि लालसा कृष्णदर्शनीं ॥ ४६ ॥

ટીકા (શ્લોક) ગુજરાતી.

પ્રકારે પ્રલાપે ને, ગીતે ઊંચે સ્વરે રૂએ ॥
કૃષ્ણ અર્થી ગોપીયો તે, બાવરી પડિને જુએ ॥ ૪૧ ॥

मूळ (श्लोक) संस्कृत.

तं विलोक्यागतं प्रेष्ठं प्रीत्युत्फुल्लदृशोऽबलाः ॥
उत्तस्थुर्युगपत्सर्वास्तन्वः प्राणमिवागतम् ॥ २१ ॥

टीका (श्लोक) मराठी.

रडति जों तयांमाजि जो हरी, प्रगट आपुलें रूप तो करी ॥
मदनमोहन श्रीपति स्वयें, पुसतसे तयांलागिं विस्मयें ॥ ४७ ॥
वसन पीवळें हार कंधरीं, नयनिं देखुनी गोपसुंदरी ॥
उठलिया जशा प्राण आलिया, सकळशक्ति त्या येति इंद्रिया ॥ ४८ ॥
धरिति धांवुनी येकि त्या करीं, धरिति येकि त्या पीत अंबरीं ॥
भुज धरीति त्या येकि अंगदीं, कितिक त्या मिठ्या घालिती पदीं ॥ ४९ ॥
हरिपदीं तया नित्य वामनें, त्रिभुवनीं मिठी घातली मनें ॥
अमनयामनोवृत्ति गोपिका, सकळ झालिया चित्सुखात्मिका ॥ ५० ॥

॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गोपीगीते कृष्णस्तुतिर्नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

विज्ञापना.

मुंबई शहरच्या व बाहेरगांवच्या लोकांना पाहिजे त्या रएक प्रकारचीं पुस्तकें, घड्याळें व औषधें (मराठी व इंग्लिश, हरएक वस्तु मिळण्याची अडचण पडूं नये, ह्मणून आह्मीं नवी . वस्था केली आहे. मुंबई, पुणें, कलकत्ता, काशी, लखनौ, गु वगैरे ठिकाणीं छापलेलीं संस्कृत, मराठी, हिंदुस्थानी व गुजर पुस्तकें पत्र आल्याबरोबर रवाना करूं. तसेंच इतर सामान वं माल मागविल्यास योग्य किमतीनें व कसोशीनें खरेदी करून वक्त- शीर पाठवूं. त्याबद्दल माफक कमिशन घेऊं. आमच्याकडे कोणी विक्रीकरितां माल पाठविल्यास योग्य कमिशनानें विक्रीस ठेवूं.

पुस्तकांकरितां व मालाकरितां पैसे अगाऊ पाठवावे किंवा व्ह्या- ल्युपेएबलनें मागवावें. उत्तर पाहिजे असल्यास त्याकरितां रिप्लाय- कार्ड किंवा टिकिट पाठवावें.

आह्मीं छापलेल्या पुस्तकांसंबंधानें व्यापारी लोकांच्या फायद्या- करितां कमिशनचे दर निराळे ठेविले आहेत. त्याकरितां त्यांणीं समक्ष किंवा पत्रद्वारें खुलासा करून घ्यावा.

२. प्राचीन अप्रसिद्ध व न छापलेले असे ग्रंथ जर कोणी छा- पून प्रसिद्ध करण्याकरितां आमचेकडे पाठवील व ते जर आह्मांस पसंत पडतील, तर मालकापासून हक्क विकत घेऊन आह्मीं मोठ्या खुषीनें ते छापून प्रसिद्ध करूं. ही विनंती.

भुलेश्वरबाजार, मुंबई.

आपला नम्र सेवक,

यदुवंशीय, गोवर्धनदास लक्ष्मीदास.

प्राचीन ग्रंथप्रसिद्धकर्ता. व्यापारी आणि कमिशन एजंट.

जाहिरात.

संपूर्ण सद्गृहस्थांस सविनय प्रार्थना करण्यांत येते कीं, आजप कोणीही छापून प्रसिद्ध न केलेले असे अतिउत्तम अपूर्व ऐतिहासिक स्तुतिपर ग्रंथ आह्मीं छापून प्रसिद्ध केले आहेत. व करीतही आ त्यांपैकीं तयार असलेल्या ग्रंथांची यादी आपल्या अवलोकनार्थ खाल दिली आहे, त्याच्या उत्तेजनार्थ आपल्याकडून उदार आश्रय मिळावा. बाहेरगांवीं पुस्तकें मागविणारांस रजिस्टर व्ह्याल्युपेएबल करून पाठवूं. त्याबद्दल पोस्टेज अधिक पडेल, कळावें.

ग्रंथाचें नांव.	किं. रु. आ.	पो. आ.
श्रीमदानंदरामायण संस्कृत.	५–०	८
श्रीविठ्ठलपंचरत्न, गुटका रेशमी बांधलेला संस्कृत.	०–६	१
श्रीमहीपतीकृत संतविजयग्रंथ ओवीबद्ध बुकसाईज.	३–०	५
श्रीभ्रांतवारणदर्पण हिंदुस्थानी. बुकसाईज.	१–०	२
श्रीरामदासस्वामीचे चरित्राची बखर सुधारलेली आवृत्ति.	२–८	३
अभिज्ञानशाकुंतलनाटक संस्कृत व त्याची गद्यपद्यात्मक महाराष्ट्रभाषेंत कैलासवासी कृष्णशास्त्री भाटवडेकर यांणीं केलेल्या टीकेसह बुकसाईज.	३–८	५
गोपीगीत तीन भाषेंत.	०–२	॥

यदुवंशीय, गोवर्धनदास लक्ष्मीदास,

प्राचीन ग्रंथप्रकाशक.

ठिकाणा—भुलेश्वरबाजार, मुंबई.